

# КДТУБА - НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕПЕР УНІВЕРСИТЕТ!

## Архітектура | Будівництво



№3-4 (1187-1188), Березень, 1999 рік.

### ВІТАЄМО!



#### УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про статус Київського державного технічного  
університету будівництва і архітектури

Ураховуючи значний внесок Київського державного технічного університету будівництва і архітектури в розвиток національної науки і освіти і науки в галузі будівництва та архітектури, заслугою піднявши висококваліфікований кадри, а також беручи до уваги міжнародне визнання результатів його діяльності, постановляю:

Надати Київському державному технічному університету будівництва і архітектури статус національного і подати іменувати його Київський національний університет будівництва і архітектури.



Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ  
27 лютого 1999 року  
№ 217/99

АТИ СВІТИ...  
СВІТИ...  
І ОСВІТИ...  
У НІМБІ  
ОБРАЗ  
ЖІНКИ-  
БЕРЕГІНЦІ,



ЧИ МУЗИ,  
ЧИ МАДОНИ,  
ЧИ БОГІНІ...

Сніг потихеньку змарнів, захворів малокрів'ям... Берізки завмерли, рахуючи дні, що залишилися до **ВЕСНИ**. Дріб краплинок бринить чудовою мелодією для закоханих, для тих, хто прагне жити не даремно...

Як і в природі весною багато змінюється в житті людини. Коли навколо все цвіте, життя знову зароджується, не радіти цьому неможливо, попри злигодні економічних.

В нашому КДТУБА жінок небагато і тому нам присмно бачити навколо вихованих, уважних, молодих та зрілих чоловіків. Всі їх добрі починання сприймаєш на себе.

Ми попросили багатьох чоловіків, викладачів і студентів, відповісти на питання «А + Б». Отже, очима чоловіків ми дізнаємося, як вони дивляться на жінку.

1. Зараз існує тип «нові українці». Як Ви вважаєте, чи є такі українські жінки: студентки, викладачі, співробітниця?
2. Який тип жінки Вам до вподоби?
3. Яка жінка в літературі, мистецтві, житті - є вашим ідеалом?
4. Чи є у вас найулюбленіше прислів'я, що присвячене жінці?
5. Чи подобається Вам дарувати жінці подарунки? Які найбільше?
6. Який епізод з Вашого життя, пов'язаний із жінкою, був найсмішнішим?

**А. М. ТУГАЙ,**  
ректор КДТУБА, професор.

1. Це умовна назва - «нові» студентки, викладачі. Якщо



- говорити про жінку, вони відрізняються від інших не багатством, а тим, що демонструють. Чим? Хорошим одягом, сміливим (правда наші жінки ніколи не були не сміливими!)
2. Красиві жінки, статні, високі. Щодо кольору волосся, я на це менше звертаю уваги, ніж на статуру, поведінку.
  3. Якщо говорити про ідеал жінки-українки, то на перше місце я поставив би Лесю УКРАЇНКУ, може тому, що я більше знаю її творів, більше їх люблю.
  4. Це треба подумати, не одразу...
  5. Дуже подобається. Квіти. По-перше, це подарунок найдоступніший, навіть тоді, коли не знаєш захоплень жінки. Цінні речі можна дарувати найближчим людям. Але квіти - найсердечніший подарунок.
  6. Присмних моментів було багато, а комічних... У нас вже 38 років, як ми разом, і це про щось говорити.

**В. Л. БАЛАДИНСЬКИЙ,**  
професор, зав. кафедрою  
будівельних машин.

1. Будуть тоді, коли студентка буде отримувати стипендію як у Польщі, викладачка зарплату як у США, а співробітниця як у Канаді.
2. Тип, у якої все в три рази більше, ніж у сьогоденної жінки в Україні.
3. «Уберет на ходу всех Министров, на бегу Президента снесет».
4. «Худая корова, еще не лань» (відповідь спільно з жінкою).
5. Поцілунки.
6. Коли у Вченій Раді одного з європейських університетів більшість жінок-професорів була у штаних, а більшість чоловіків-професорів - у міні-спідницях.

**А. В. МІШИН,**  
професор кафедри технологій  
будівельного виробництва.

1. Наталія ВІТРЕНКО, Юлія ТИМОШЕНКО - депутати.
2. Жіночий.
3. Артистки І. АЛФЬОРОВА, А. БИСТРИЦЬКА, Р. НІФОНТОВА.
4. Жінка - друг людини.
5. Квіти, поцілунки, «зелень».
6. Не міцними були меблі...

**ДЕНИС, СТОФ.**

1. Не існує взагалі ні «нових» українських студентів, ні викладачів. Можливо вони з'являться через 20-30 років.
2. Струнка; впевнений, зацікавлений погляд; ідеальна (на мій погляд) фігура; красива хода і ін. Колір волосся та очей не цікавить.
3. В мене нема ідеалу серед жінок, до кожної жінки треба підходити індивідуально. В мене подібання змінюються залежно від настрою.
4. Поки що немає.
5. Дуже подобається дарувати квіти та робити гарні подарунки знаєцька.
6. Не можу пригадати конкретного епізоду, але якщо жінка не вмєє чогось робити і береться за це, то дуже смішно.

ВІТАЄМО ВАС,  
НАШІ ЛЮБИ,  
ШАНОВНІ ЖІНКИ!

..., СТФ, студент

1. В анекдотах про «нових» українців вони виглядають розумово обмеженими та дуже багатими. Цього не скажеш ні про одну жінку. Якщо щось і є, то цього не бачу.
2. Жінка - це букет мелодій. І яка мелодія звучатиме: чи лагідний блюз, чи хард-рок, чи грізний рокіт тамтамів - залежить від чоловіка-диригента. Правда, якщо жінку кохаєш, то неважливо, який її тип.
3. Ідеальної жінки нема. Вона може лише наблизитися до ідеалу по одній з номінацій. Але є жінки, що відповідають моїм поглядам на життя, імпонують мені, жінки, яких я люблю. Це моя мама, дружина, співробітниця, студентка Ярослава, поетеси Леся УКРАЇНКА, Ліна КОСТЕНКО, співачки Ніна МАТВІЄНКО, Таїсія ПОВАЛІЙ, депутат Наталія ВІТРЕНКО ...
4. Не пригадую прислів'я, присвяченого просто жінці. Всі про жінку-дружину, але не дуже підходять до 8 Березня. Наприклад. «Жінка не бита, що коса не клепана», «Бий жінку не тоді, коли заробила, а коли є час». А якщо серйозно, то скажу так: «Нема такого краму, щоб купити собі маму».
5. Звичайно, як і кожному чоловікові приємно дарувати жінці подарунки, яким би вона найбільше зраділа, які б принесли їй задоволення, усмішку, щастя.
6. Кожен епізод із жінкою гідний уваги. Але поєміхнутися над ним можна лише із тією самою жінкою.

**І. Й. ЛОШАКОВ,**  
професор кафедри основ архітектури

1. Для мене, звичайно, «нові» українки - це ті, хто утримує не тільки дітей, але й чоловіка.
2. «Нові» українки.
3. Враховуючи тираж газети «А + Б» та заради власної безпеки я скажу: «Це моя теща».
4. «Не жартуй з жінками. Ці жарти дурні та непристойні».
5. Звичайно. Треба дарувати жінці предмети спільного використання. Наприклад: собаку, рушницю, мотоцикл...
6. Це коли я в фінському готелі зайшов до подружки (після банкету), щоб побажати їй доброї ночі і, помилувавшись номером, погладив по голові пристаркувату німкеню, яка мирно спала. Далі було не смішно...

**С**еред чоловіків є такі, яких називають не інакше, як «КАЗАНОВА», або «ДОН ЖУАН»... Звісно, багато хто пам'ятає цих літературних героїв та їхні походеньки.



Виявляється, що такі «герої» існують не лише на сторінках романів, а й живуть поруч з нами, ходять тими ж вуличками, дихають тим же повітрям. Хтось дивиться на них зі зневагою, хтось - із захопленням.

А що думають про себе самі «КАЗАНОВИ»? Ким себе вважають: героями чи негідниками? А може, ще кимось?...

Якось випадково впав до редакції ТАРАС (назвемо його так!), був здивований, що в КДТУБА є «А+Б», що з ним стали вести щирі розмови... А те, що мені розповів Тарас про особисте життя, було подібне до життя відомого героя:

«Інколи я ненавиджу і себе, і все довкола. Часом здається, що я вже переситився усіма втіхами. Та згодом хочеться нових пригод, нових перемог. Але вони не приносять бажаного задоволення. Є лише фізична насолода, а для душі... Розумієш, нема якогось спокою, впевненості...

Так хочеться зустріти жінку-загадку, яку б розгадував усе життя. Але чи реально це? Всі тепер так емансиповані, надто незалежні. А незалежність повинна поєднуватись із слабкістю, жіночістю.

Я хочу почуватися поруч із нею Чоловіком, хочу завойовувати, дарувати квіти, подарунки, зрештою... подавати каву до ліжка.

Та, на жаль, досі обходжуся без цього всього - жінки і так легко «капітулюють». А ще ... надто турботливо ставляться до чоловіків.

Та щось мене потягло на романтику...»

Шановні читачі, поділіться із «А+Б» своїми враженнями від сповіді ТАРАСА, а ви, сучасні «КАЗАНОВИ», приносьте в «А+Б» (к. 346) листи з розповідями про свої пригоди.

Все це буде в рубриці «ЗІЗНАННЯ». □

«А+Б»



В. Є. МИХАЙЛЕНКО:

«ЖІНОЧИЙ БОКС, ЖІНОЧА ШТАНГА... АДЖЕ Є ПЛАВАННЯ, ТЕНІС, БАДМІНТОН!»

*Більш широкими, різноплановими, ніж у всіх, є відповіді на питання «А + Б», які дав професор, зав. кафедрою нарисної геометрії і креслення Всеволод Євдокимович МИХАЙЛЕНКО. Тому газета й винесла його великі, докладні, більш вихідні для молоді відповіді на сторінку окремо від усіх інших. Хоч питання задавалися йому ті ж самі.*

1. Щодо «нового» в Україні... Не прийміть це за бурчання, але скажу, що мені в «нових» українських дівчатах не подобається, передусім, паління. Дуже легко втягнутися, але так важко позбутися цієї звички. Тепер взагалі про молодь. *Наприклад, такий момент: ідуть двоє в метро, на ескалаторі, він нижче, вона вище й демонстративно цінуються. Це ж не ті відношення, щоб всі за ними спостерігали!! Ще влітку с така мода: йде молодь з пляшкою води й час від часу потивас. Невже їм постійно хочеться пити? Адже ж можна зупинитися, випити склянку води та продовжувати свій шлях. Ця зовнішня мода, властива молоді нинішній, якоюсь мірою належить і «новим» українцям.*

Щодо жінок, якщо порівняти їх з жінками-міністрами, головами комітетів, що за кордоном, то їх жінки раніше стали займати відповідальні пости. І думаєш, що своєю привабливістю тільки що посаду вона може займати, працювати за нею, настільки це їй відповідає. Щодо наших ділових жінок, то мені подобається зовні, є привабливою, тримається з достоїнством наша міністр юстиції С. СТАНІК, потім, здається, міністр по справах молоді, потім присмною жінкою і рішучою є КИСЕЛЬОВА, голова держстандартів України... Отже, дуже добре, що тепер в Україні на вирішальних напрямках з'явилися і добре працюють жінки і красиві, і достойні.

Тепер про нашу кафедру нарисної геометрії. У нас очевидна фемінізація, жінок працює понад половина, а 10 років тому було 4 жінки і 25 чоловіків. По зрозумілих для всіх причинах так сталося, що замість чоловіків, які йшли від нас, посаду викладача нарисної геометрії займали жінки. На мою думку, це не дуже добре. Як, наприклад, в інших галузях - медицині, літературі. В нашій науці, як каже статистика, з 16 докторів наук - чоловіків - лише одна жінка. Це показник. За японськими дослідженнями, що вони зібрали, із статистичною випискою даних

«просторове уявлення у жінок розвинуто слабше, ніж у чоловіків». А саме просторове уявлення лежить в основі нарисної геометрії, прикладної геометрії. Хоч жінки бувають більш добросовісними, дотошними, настирними, але досвід в нашій дисципліні говорить про інше. Отже, фемінізацію в нашій дисципліні я не вважаю позитивним фактом.

Тепер, треба зупинитися, на жаль, і на жахливих випадках, що розповсюдилися нині. Ось кілька днів тому: *виходжу з КДТУБА, стоїть четвірка дівчат з сигаретами, зрозуміло, (мене вони не примітили) і одна з них висловилася непотрібними словами, а всі це сприйняли як за належне. Це ж жахливо! Крім того, ці написи на столах, в ліфтах та туалетах. І робляться вони не лише молодими людьми... Що це? Мені здається - це намагання жінок ні в чому не поступатися чоловікам. Це і в зовнішньому одязі. І це таке: жіночий бокс, жіноча штанга та жіночий футбол. Ну, я не знаю: жінка піднімає важенню штангу... у неї ж хребетні диски розплюцатся... і після 30 років вона стане інвалідом. Я вже не кажу про її зовнішність. Або жінки займаються боксом? Адже є плавання, легка атлетика, стрибки, теніс, бадмінтон! Ось вам це один яскравий приклад, коли жінки не хочуть поступатися чоловікам. А це огидно.*

2. Щодо типу жінки, яка до вподоби, то мені завжди відповідала висока, худа блондинка з низьким голосом. ...?

- Мецо-сопрано. Так, наприклад у вокальному відношенні мені приємний голос Ірини Архипової, та співачки, дочка якої недавно виступала разом із Патріцією КААС, ... Олени ОБРАЗЦОВОЇ. Правда, ідеал жінки важко знайти в житті. Наприклад, моєму ідеалові зовнішність моєї дружини абсолютно протилежна. Цей ідеал часто перебивають інші риси, якості, достоїнства.

3. В літературі, мистецтві мені подобаються, наприклад, «баринські» тургенівські, які вважалися тоді взі-

рцем. В усякому разі вони викликали у чоловіка більше симпатії, ніж ті жінки, про яких я вже говорив, що займаються дикими видами спорту і ін. Отже, жінка сильна тим, що є слабкою. Це далеко не банальна шекспірівська фраза і не треба жінці «давяти» цю штангу, щоб стати сильною.

Щодо художнього образу в мистецтві мені подобаються французькі імпресіоністи: К. МОНЕ, Е. ДЕГА, А. СІСЛЕЙ і ін. Це мій зовнішній ідеал. Але я, відвідавши багато країн світу: і США, і Францію, і Японію і... можу сказати, що в Україні, в Києві, зокрема, питомо вага гарненьких жінок істотно вище, ніж в Парижі, Варшаві, Берліні, Мадриді. Хоч, правда, може смак у нас інший. А щодо США, то там взагалі 50 і більше відсотків народу, і чоловіків, і жінок 30-річного віку, наприклад, із зайвою вагою. Це національна біда. Так, йде жінка молода, десь кілограмів за 100, натягне на себе шортики, маечку... і абсолютно без комплексів. У нас вділи б одяг чи темніший, чи вертикальний елемент...

- Але ж Голівуд показує нам дуже красивих жінок в фільмах?

- Це ж абсолютно мізерний процент! А у нас в Україні в масовому відношенні красивих жінок набагато більше.

4. Тепер про прислів'я. Наприклад, що до образу жінки у Некрасова, яка «коня на скаку остановит...», то я не вважаю це достоїнством. І тому, зокрема, іноземні жєнихи їдуть до нас за нареченими, адже таких працюючих, невмигливих дружин у себе вони не знайдуть.

5. Щодо подарунків. Є такий вираз: «Что отдал - богаче стал, что сберег, то потерял». Робити подарунки, хоч і невеликі, дуже приємно. І така деталь: наша молодь не вміє віддавати, а хоче лише брати. Хоч часто знаєш і таке: чим більш багата людина, тим скупіша.

Про це все можна ще багато говорити!

Розмову вела  
І. ГЕРАЩЕНКОВА



## С Т О Р І Н К А Д Л Я Ч О Л О В І К І В

### ЯКІ РИСИ МЕНІ ПОДОБАЮТЬСЯ В ЧОЛОВІКОВІ?

Всі звикли до такого доброго весняного свята жінок 8 БЕРЕЗНЯ. Але не всі знають, що в попередньому місяці – лютому – два чоловічих свята. Одне – 14 лютого у ВАЛЕНТИНІВ день, що є найкращим часом зізнань у коханні. Правда, свято це на 50% і жіноче. Цей день прийшов до нас з Західної Європи. Його більше знає молодь.

Друге «чоловіче» свято – 23 ЛЮТОГО. В цей день в радянські часи мужчин вітали із святом військово-повітряних сил. Його знають чоловіки зрілого віку. Коли ми запитали у юнаків, що це за день, то відповіді зрозумілої не отримали. Правда, молодь не знала і коли свято військових сил незалежної України.

*«А+Б» вирішила виправити положення і зробити сторінку для чоловіків.*

Багато дівчат ми попросили відповідати на 7 питань редакції. Цікаво, що на багато питань отримали однакові чи подібні відповіді. Хоч мало хто з наших студенток вирішив назвати себе або хоч своє ім'я в анкетах. Дякуємо Вам, дорогі наші А, Ви, достойні мужчини, уважно прочитайте їх і зробіть висновки!

1. Зараз існує тип «нові українці». Як Ви вважаєте, чи є «нові» українські студенти, викладачі?
2. Чи нині студенти, викладачі КДТУБА працюють в бізнесі, чи достатньо їм своєї освіти для цього?
3. Що Вам більше подобається в людині чоловічої статі: юнаках, мужчинах? Які риси Ви хотіли б бачити в своєму чоловікові?
4. Чи приваблювала колись така екзотика: як вийти за іноземця? Чи могло б це стати порядком від безробіття, безгрошів'я, безперспективності?
5. Що таке сімейне щастя? Яким воно повинно бути?
6. Як вважаєш, що є козирною картою емансипованих жінок і грі із сучасними самовпевненими мужчинами?
7. Які мрії, плани щодо Вашого життя Ви плкаєте?

..., студентка СТФ

1. Вважаю, що є студенти. Але це ті, що можуть дозволити купити собі все необхідне для навчання (папір для креслення, олівці), але неабиякі, а гарної якості, також вони можуть брати участь в студентських рухах, їздити у міжнародні студентські табори.
2. Деякі студенти, що мають можливість знайти роботу, працюють. Та не за спеціальністю. Для викладачів, вважаю, освіти достатньо – вони можуть працюва-

ти. Нові нормативи вивчають в процесі роботи.

3. В чоловіках подобається: вихованість, розум, люб'язне ставлення, почуття гумору. У чоловіка свого хотіла б бачити доброту, чуйність, почуття гумору, взаємодопомоги і всі риси, про які вже говорила.

4. Для мене цієї екзотики не існувало. Я хоча досягти всього сама.

5. Сімейне щастя – це взаєморозуміння, взаємодопомога, кохання, вміння розуміти коханого в спірних питаннях, вміти лавірувати та виходити з конфліктів з гумором.

6. Я не знаю.

7. Закінчити КДТУБА, знайти роботу, добитися успіху.

**Ю. ПОЛЯКОВА, студентка**

1. Залежно, що розуміється під словами «нові» українці. Якщо багаті люди – то ні.

2. Вважаю, що освіти, яку отримуємо в КДТУБА, достатньо для заняття бізнесом і це заняття треба підтримувати.

3. Мужність, вміння приймати рішення у важку хвилину, почуття гумору, інтелігентність. Я – заміжня і всі ці якості знаходжу у своєму чоловікові.

4. Ніколи таке заміжжя не врятує та не застрахує від безгрошів'я, безперспективності, вірніше не обов'язково врятує. Якщо бути цілеспрямованим, цього можна добитися й тут.

5. Сімейне щастя – це коли чоловік, повертаючись з роботи, поспішає додому, щоб, нарешті, побачити жінку, посумувати й порадіти разом, зробити одне одному сюрпризи і багато іншого.

6. Такою картою є самостійність.

7. Плани. Я дуже хочу мати дітей, але мені необхідно дозволитися. Ось я і чекаю. Я – щаслива в житті і в тому, що заміжня. Тому дитина – це те, що нам з чоловіком не вистачає.

..., студентка

1. «Нові» українські студенти і викладачі є, я вважаю, у престижних вузах і коледжах, а також у приватних вузах. В нашому КДТУБА «нових», якщо й є, один, чи два.

2. Бізнес є малий та великий. В малому бізнесі, мабуть, і деякі працюють, але для цього не завжди потрібна вища освіта (я маю на увазі студентів), а викладачі з своїм досвідом та освітою можуть працювати в більш прибутковому бізнесі.

3. Понад за все в чоловіках ціную розум та мужність.

4. Звичайно, якщо б було справжнє кохання, я змогла б поїхати в іншу країну без жалю (але в достатньо розвинуту країну). Тому що, щоб зараз жити в Україні, треба мати багато мужності.

5. Сімейне щастя – це життя у злагоді, без сварок з чоловіком, це кохані діти.

..., студентка

1. «Нові» українці зараз є. Це ті, хто платить за навчання, а також за сесію. В нашому КДТУБА це не так висловлено, як в інших престижних, таких як університет ім. ШЕВЧЕНКА, економічний. Там вчать діти «нових» українців, а викладачі цим користуються.



## ЯКІ РИСИ МЕНІ ПОДОБАЮТЬСЯ В ЧОЛОВІКОВІ?

⇒ (Прод., поч. на 5-й стор.)

2. Багато студентів, якщо, можуть, працюють. Наскільки їх робота стосується бізнесу, не судитиму. А щодо освіти, то той, хто хоче її підвищити, то може це зробити за допомогою різних курсів, яких нині дуже багато.
3. Ідеал є у кожній жінки, але зустріти його дуже важко. Але найважливіше, щоб юнак був добрим, уважним, розумним.
4. Така перспектива мене ніколи не приваблювала. А людина, що хоче чогось досягти, зробить це і вдома. На мою думку, освіти, бажання і деяких зусиль для цього вистачить.

5. Сімейне щастя для кожного є різним. Для мене – це злагода в домі, взаєморозуміння і, хоча кажуть, що щастя не в грошах, але деякою мірою, коли грошей немає, той в сім'ї починаються суперечки.

НАТАША, студентка

1. «Нові» українці зараз є всюди. І тому, я вважаю, що серед викладачів і студентів вони теж є.
2. Я так думаю, що ні. Тому, що мало викладається предметів з економіки та обчислювальної техніки. А це є якраз основою для бізнесу (і серйозного).
3. В чоловіках найбільше відпові-

дає мені відвертість, чуйність, мужність. Я вже одружена, тому вважаю, що мій чоловік має всі ці риси і ще деякі, за які я його ціную. Він – добрий сім'янин, гарний хазяїн, добра людина, що мене любить і турбується за мене.

4. Ніколи не приваблювала.
5. Сімейне щастя – це взаєморозуміння, любов одне до одного, вміння прощати першим і поступатися заради благополуччя. А ще в сім'ї щастя дають діти.
6. Ніколи не мала нагоди зустрітись із такими жінками. □

## ПУБЛІКАЦІЇ НАШИХ СПІВРОБІТНИКІВ



## ХРАМИ ЧЕРНІГОВА



**П**еред Вами доцент кафедри архітектурних конструкцій - Володимир Денисович ВІРОЦЬКІЙ. Як інженер-будівельник він близько 40 років працює в галузі будівництва та архітектури, є автором понад 150 наукових та науково-популярних публікацій. Одною з останніх є книга з серії «Національні святині України» - «Храми Чернігова», що вийшла у видавництві «Техніка» восени 1998 року. Вона присвячена 2000-літтю Різдва Христового.

І хоч автор книги не дуже задоволений її художнім оформленням, високою ціною, малим тиражем, коли я її побачила, вона справила на мене незвичайне враження, як і сам Володимир Денисович. Я вирішила взяти в нього інтерв'ю. Це було не дуже легко – вести з ним бесіду: адже говорить він швидко – тільки встигай занотовувати і сам трохи йоржистий. Але щось в ньому є і чим більше слухаєш – більше симпатизуєш.

-Володимире Денисовичу, Ви – киянин, а вивчаєте, описуєте історичні пам'ятки не рідного Києва, а Чернігова. Чому?

-Передусім тому, що Чернігів в усьому світі знаний своїми храмами, спорудженими в XI-XIII ст. –



у часи існування великої держави Київської Русі. Саме ці храми пережили багато історичних перемог і трагедій, стільки поколінь наших предків молились у них Богу, незвичайні мистецькі злеті, втілені в них. Отже, вони складають величезну цінність для нас і наших нащадків.

Крім того, у всій Україні зараз існує лише 19 будівель, що можна віднести до часів Київської Русі, кожна з них є безцінним культурним і релігійним надбанням нашого народу. Це 9 храмів у Києві, 5 – у Чернігові та по одному в містах Каневі, Острозі, Володимир-Волинському, Овручі й у селі Шевченковому (біля Галича).

У книжці розповідається про ар-

хітектуру та історію Чернігівських храмів, про святині і про людей, які створювали ці безцінні скарби.

- Чи я правильно зрозуміла з Вашої розповіді, що і Ваші батьки доклали зусиль до цих скарбів?

- Так, мої батьки були реставраторами, а батько справді займався реставрацією храмів в Чернігові і я з дитинства знаходився там, на моїх очах працювали з цими українськими шедеврами.

«А Ви були в Чернігові?», - запитав в свою чергу у мене Володимир Денисович. «Ні не була, хоч бачила багато художніх карток, альбомів, і взагалі маю там родичів», - відповіла. «Ну от так, білет коштує 6 гривень, а побачити можна там такі національні українські святині. Послухаєш людей, а він в Празі був, в Софії, Варшаві і ін., а в Чернігові ні. Архітектуру Чернігова мало хто знає. А коли люди починають цікавитися – воно й стає цікавим».

Отже, дорогі наші кдтубівці, ознайомтесь з «Храми Чернігова», хоч купити цю книжку не легко, але в бібліотеках вона є! □

«А+Б»

### Г. М. ТІМІНСЬКИЙ:

**«Я ЗАВЖДИ ПРАЦЮВАВ В ПРОФКОМІ З ЛЮДЬМИ САМОСТІЙНИМИ, ІНІЦІАТИВНИМИ, ДЕМОКРАТИЧНИМИ В РОБОТІ»**

З кожним роком все більше ювілеїв відбувається в нашому КДТУБА: то ювілей самого вищого закладу, то його факультетів, то все більше ювілейних свят наших співробітників – професорів, доцентів.

Цього разу «А+Б» довідалася, що наш стабільний профспілковий працівник Георгій Миколайович ТІМІНСЬКИЙ вже три десятки років працює в КДТУБА та два десятки в складі профкому.

Чого Ви, Георгію Миколайовичу, обрали саме цю громадську роботу, в профспілку, – запитали ми ТІМІНСЬКОГО. «Спочатку так вийшло, а потім звик і полюбився. Адже з 1973 року я – заступник голови профбюро санітарно-технічного факультету, де займався оргроботою. Після цього обрали заступником голови профкому інституту та головою житлово-побутової комісії».

Ми дізналися, що Георгій Миколайович і на квартирблік брав, а це робота, доведу я вам, не з легких. Тому що спочатку папери затверджувалися в інституті, потім на засіданнях райвиконкому. «Вечір. Люди додому йдуть, а я на засідання виконкому...» – згадує Георгій Миколайович. При мені за 5 років роботи в житлово-побутовій комісії на квартирблік стало 110 чоловік. Отже, 140 наших співробітників одержали власні квартири. Як що поррахувати – то за кожний рік в середньому 20 чоловік ставали на квартирблік».

- Скажіть, Георгію Миколайовичу, де, на яких вулицях були побудовані будинки, що ошчасливили наших людей?

- Перший будинок – на вулиці Соціалістичній 2/4, потім на вул. Янгеля, 8. В цих спорудах отримали власне житло 63 сім'ї. 35 квартир по вул. Островського. Був в КДТУБА і кооператив «КІБІ-3», що на вул. Волгоградській, 33. Тут 42 наших співробітники стали новоселами.

- Які роки Вашої роботи в профспілці можна назвати більш напруженими?

- Передусім 1987 рік, ще в радянські часи. Тоді якраз минув рік, як я перейшов на постійну роботу в профспілковий комі-



тет. Став звільненим заступником голови профспілки КІБІ. Треба було очолювати всі напрямки діяльності профспілки. Отже, це триває вже 13 років.

Так от, в нашому вищому закладі в 1987-му вперше в СРСР був складений колективний договір для вузів. Над цим багато працювали ми з Наталією Іванівною СЕДЛЕЦЬКОЮ. І що важливо – це те, що ми вперше серед вузів заключили колективний договір на декілька років, хоч серед виробничників він заключений був лише на 1 рік.

Хочеться звернути увагу ще на один з моментів профспілкової роботи. Це, починаючи з 1984 року, коли довелося зайнятися організаційною роботою. Що туди входитиме? Ну, передусім, облік. Це зняття і постановка на профспілковий облік. Вся робота, пов'язана із веденням протоколів, профдокументації. Уявіть собі, в цей період лише профспілкові квитки мінялися тричі, а разом з ними й печатки. Це дуже важко. Можна сказати, це ЕПОПЕЯ в роботі. Скільки організаційних засідань профкому, конференцій!

Не могу забути ще про один період

в роботі. Це складання Положення про проведення огляду-конкурсу по змаганнях, яке замінило громіздку систему підведення результатів змагання. Саме воно дозволило нашому КІБІ двічі вибороти перші місця у Всесоюзних змаганнях серед вузів. Цю роботу ми виконували пліч-о-пліч з нашим співробітником з кафедри будівельних машин доцентом В. В. КРИЖОВИМ.

- Георгію Миколайовичу, в КДТУБА багато садоводів, городників, які мають ділянки землі і охоче обробляють їх. Чи при Вас люди засиджували собі такі садочки або могли збудувати щось?

- Так, крім житла, ми організували садові кооперативи. Це, наприклад, кооператив «Дніпро», що недалеко селища Стайки Кагарлицького району. Тут городниками стали 150 наших співробітників, потім кооператив, що носить назву «Суной» – так зветься озеро біля Яготина, де він знаходиться і 18 чоловік там садоводами стали. Крім того, 12 чоловік в кооперативі «Підгірці» Обухівського району, близько 20 чоловік влітку можуть працювати на землі та відпочивати в кооперативі «Ягідний», що біля селища Білогородки Святошинського району.

- Тепер у мене найважче запитання. Скажіть, коли профспілка КДТУБА ефективніше працювала, в радянські часи чи зараз?

- Так, питання серйозне. Спробую відповісти. За всі роки, що я працював в профкомі, кожний рік мав свої особливості, свою напруженість. Неправильно було б говорити, що раніше профспілки знаходились при партії, адміністрації і були, як кажуть, «приводними» ременями, тобто, ними керували. А нині вони більш самостійні, демократичні. Чи це так? Однозначно відповісти неможливо. І тоді, і зараз вся робота залежала від профспілкових комітетів, від людей, що в них працювали. Щодо мене, то вважаю, що мені повезло: я завжди працював в профкомі, який мав великий ступінь самостійності, ініціативності, демократичності в роботі.

- Дуже дякую за бесіду.

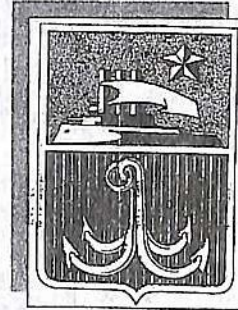
Розмову вела І. ГЕРАЩЕНКОВА

КОНКУРС! КОНКУРС! КОНКУРС! КОНКУРС!

## ГЕРАЛЬДИКА – РІДНА СЕСТРА АРХІТЕКТУРИ

«Слово «герб» з'являється на світанку людської цивілізації і має частково культове, частково правове майнове (тотемах), в тлумаченнях цього слова - як графічних зображень, які мають певну композицію, що будувється із сукупності прийнятих елементів й виражену на основі деяких усталених, хоч і умовних правил».

В. К. ЛУКОМСЬКИЙ.



З давніх часів архітектура була тісно пов'язана з геральдикою, яку так часто і геральдисти, і художники, і самі архітектори називали рідною сестрою зодчества. Зміст герба розуміють як будь-яке графічне зображення, яке символізує певну територію (країну або поселення), юридичну організацію, цілу родину або окрему особу, як її члена, власність, яка належить переліченим об'єктам володіння.

Старовинні міські герби не є звичайними літописцями історії, а атрибуція герба досить складна. В геральдичній символіці територіальних та міських гербів зафіксовано і світосприйняття наших предків, і світоглядні елементи, і історичні події та легенди, фольклорні традиції і побут.

Останній понад сімдесятирічний період нашої історії негативно позначився на процесі герботворення. Вилучення міської (територіальної) символіки і заміна її в усіх сферах вжитку (на печатках) звично на герб новоствореної держави призвели до цілковитого занепаду геральдики як практичної, так і теоретичної. Державний (міський) герб вижив у цій ситуації тільки завдяки необхідності основних державних атрибутів - прапора, гімну, герба, державної (міської) печатки, грошей, які

застосовувалися у взаємовідносинах між країнами світового співтовариства.

Гостра потреба в відновленні гербів міст (і інших атрибутів) і держав колишнього Радянського Союзу виникла саме зараз. Деякі з суб'єктів атрибутики вже вирішили цю проблему. Наприклад, оновлений герб Росії, столиць новостворених держав - Москви, Києва. Україна, на жаль, до цих пір не може визначитись з Великим гербом держави.

З грудня 1998 року проводиться повторний конкурс на створення герба і прапора м. Одеси. В 1994-95 рр. міськрадою проводився такий конкурс, але він не дав необхідних результатів. Тому зараз і проводиться новий конкурс, з 01.11.98 по 01.02.99 р., результати якого буде підведено 15.03.99 р. До складу журі конкурсу включено загалом 11 чоловік: зокрема мера міста Одеси пана РУСЛАНА БОДЕЛАНА (голову журі) та відомих в Україні і в усьому світі художників, архітекторів, істориків, працівників історичних музеїв та ін.

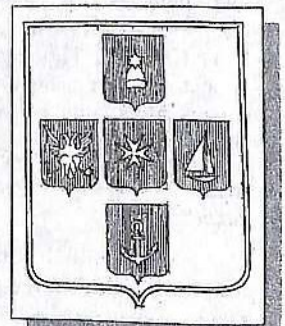
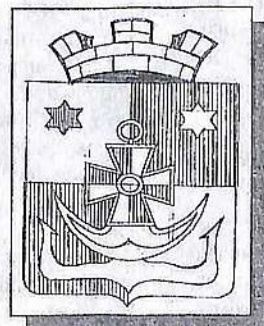
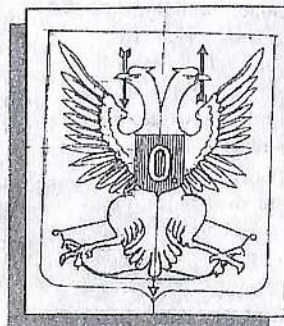
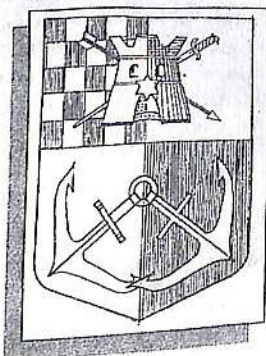
Бажаючим взяти участь в конкурсі треба було, передусім, ознайомитись з історією гербів м. Одеси. В минулому році виповнилось 200 років з часу «Высочайше» (імператором) Павлом I

затвердження першого герба міста (тоді ще маленького міста Херсонської губернії). Аналоги гербів приводяться в даній статті. В нижній частині герба Одеси (і дореволюційного, і радянського періоду) розміщується характерний якір-кішка з чотирма «лапами». У верхній частині розміщувались відповідно коронований орел з Мальтійським хрестом на нагрудному щиті, і крейсер з червоною зіркою (атрибут міста-героя) в радянському варіанті герба. Домінуючі кольори - червона нижня частина, жовта (золота) верхня і срібло (якір і орел). Ці кольори, на думку автора, разом з кольорами національного прапора України можна використати і в створенні нових герба і прапора м. Одеси.

Архітектурний факультет нашого університету вперше в цьому році взяв участь в конкурсі на герб м. Одеси. Дійсно, кому ж як не архітекторам і в передньє третього тисячоліття створювати герби - атрибути старих міст і міст майбутнього.

Невдовзі журі конкурсу запропонує нам результати! Ми чекаємо!

С. СЬОМКА,  
канд. архітектури, асистент  
кафедри основ архітектури



## ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ!

**Н**едостатньо серйозно поставилися до здачі заліку по дисципліні військової підготовки «Радіаційний та хімічний захист» студенти 4-го курсу, що закінчують навчання на військовій кафедрі. І це при тому, що в весняному семестрі необхідно скласти відповідальніший і складніший іспит по «Тактиці дій підрозділів військ ЦО» та державний іспит, який включає на одну третину питання радіаційного та хімічного захисту.

Так, в цілому, лише 32.4% студентів склали залік на «4» і «5», а 33.8% взагалі не змогли з першого разу розрахуватися за пройдений матеріал дисципліни. Краще склали залік студенти факультетів АБВ

(відповідальний - полковник В. Д. ГОРОБИНСЬКИЙ) та будівельного - (полковник О. П. ЗАГАМУЛЮ), гірше - будівельно-технологічного (підполковник О. П. ПЕТРОВ) та архітектурного (підполковник В. М. СТАРЕНЬКИЙ). На «відмінно» склали залік студенти: О. СТЕЛЬМАХ, А. КИРЕЙ, А. ДЕНИСОВ - факультет міського будівництва; С. КАШТАНОВ - санітарно-технічний факультет та В. АДАМЕНКО і П. ВЕРТІЙ - будівельний факультет.

Колектив військової кафедри стурбований таким станом успішності серед майбутніх випускників-офіцерів запасу. Основною причиною цього стало те, що більшість студентів змарнували години само-

підготовки, не використали при підготовці наявну учбову і методичну літературу, погано вели конспекти занять. Безвідповідально поставилися до відпрацювання практичних питань по підготовці і використанню різноманітних приладів та спеціальних засобів захисту.

Ми впевнені, що студенти зроблять висновки і з повною віддачею поставляться до підготовки та здачі курсової роботи, іспиту та державного випускного екзамену в цьому році.

*О. ІВАНЧЕНКО,  
зав. методичним кабінетом*

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Д У М К И Д М О Л О Д І

## ВЧИТИСЯ ЧИ ЗАРОБЛЯТИ ГРОШІ?



До нас в «А+Б» надійшов недавно лист. Текст його такий. Подасмо його повністю: *«На себе я можу сам заробити гроші. Так нащо мені вчитися? То марна трата грошей і часу. Я і без вищої освіти зароблю собі на шматок хліба. Найголовніше, щоб в хаті був достаток. Бо я знаю, що як в хаті нема грошей, то починаються сварки, розлучення, різні натякання і таке інше. А мені й так добре. І жодному не вдасться мене переконати. Що ви мені скажете? Сергій з ... факультету, II курс.» ?*

*Ми вийшли в коридор і перехопили перших хлопців, а потім дієчат, що проходили навпроти, і запитали їхньої думки.*

**МАКСИМ, будфак, IY курс:**

Думаю, що без освіти неможливо знайти добру роботу. Найкраще вчитися коли молодий, тобто в юності чи молодості, а пізніше - вже не хочеться. А щодо щасливого шлюбу, то, я вважаю, що він не залежить від матеріального забезпечення, треба, щоб душі рідними були духовно. Тому що можна мати гроші, але кохання за них не купиш. Крім того, багато ще залежить від особистості та від кола друзів. Кохання та ставлення одне до одного не залежить від освіти.

**СВЄТА, СТФ, II курс:**

Сварок у сім'ї ніколи не уникнути. Чи будуть гроші, чи ні, чи «модель»

дружина, чи грубо «тесана». Але, прошу Вас, увявіть собі сварку некультурних, малоосвічених, одним словом темних людей. І мороз по шкірі пробігає - суцільна лайка. Адже їм не вистачає слів, щоб вилити емоції. А люди, я вважаю, що

одержали якусь освіту, не опускаються до подібних сцен.

*Ось поруч стоять двоє: хлопець на вигляд трохи старший, поруч з ним дівчина. Підхожжу до них. Розпитую, хто вони, де вчать і ін. Виявилося, що СЕРГІЙ, так зовуть співбесідника, зовсім не наш студент, а ТАНЯ вчиться на архітектурному.*

**ТАНЯ:**

Вважаю, що сучасний чоловік повинен мати освіту, навіть вищу, бо коли людина має гроші, але не має внутрішньої культури - це те, що мене шокує в сучасних хлопцях. Вони просто не здатні розумно розпоряджатися цими грошми.

**СЕРГІЙ:**

Я, на жаль, поки не є студентом вищого учбового закладу, хоч мені вже 25 років. Це не тому, що вважаю освіту непотрібною. Навпаки - це основа доброго становища в суспільстві. Просто мені на навчання ще треба заробити, адже в більшості випадків воно платне.

**ОЛЯ, III курс технологічний:**

Я - студентка. А зустрічаюся з хлопцем, який має лише середню освіту. Проте, це не заважає нам спілкуватися. Матеріальне забезпечення теж немає для мене особливого значення. Гроші - це ще не все, до чого можна прагнути в житті. Навпаки, за «бізнесмена» я б замій не вийшла!

**ІГОР, СТФ, IY курс:**

Навчання не заважає мені заробляти гроші. Тому я вважаю, що «вбиваю двох зайців» одночасно.

**КОСТЯНТИН, архітектурний факультет**

Я теж посидую навчання з невеликим підробітком, адже кишенькові гроші не завадять. А освіта у майбутньому, сподіваюсь, дасть можливість заробляти на себе і сім'ю. Але це згодом, бо тепер диплом вартий дуже мало.

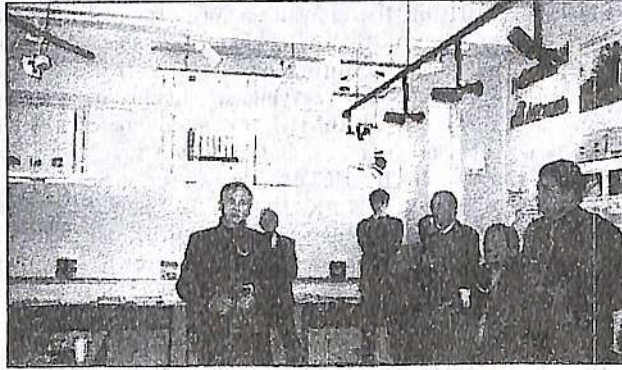
*Розмовляла  
І. ГЕРАЩЕНКОВА.*

✦ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ✦ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ✦ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ✦ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ✦ ПРЕЗЕНТАЦІЯ ✦

## КАБІНЕТ СВІТЛОВОЇ АРХІТЕКТУРИ

**Н**а кафедрі архітектурного проектування цивільних будинків і споруд засновано кабінет світлової архітектури.

Для молодих спеціалістів-архітекторів є надзвичайно важливою роль архітектурного освітлення як засобу композиційного вирішення екстер'єрів та інтер'єрів будинків і споруд різного призначення. З цією метою за допомогою відомого в світі німецького концерну STAFF, що виробляє



таку світлотехнічну продукцію, створюється банк наочних посібників і комп'ютерних технологій по проектуванню архітектур-

ного освітлення.

Крім того, для молодих спеціалістів-архітекторів розпочато підготовку теоретичного курсу «Світлова архітектура». Про все це розповів зав. кафедрою АПЦБ і С доцент В. З. ТКАЛЕНКО. Всі, хто був присутнім на відкритті кабінету світлової архітектури, мали можливість взяти участь у презентації фирмової апаратури STAFF. □

Інформація «А+Б»



*ІНТЕ ГРІВНИЮ ЙІ ПОСМІЯТИСЯ*

## ДОТЕННІ ПОРАДИ

*ЩЕ трохи і весна. Сесійний період лише недавно закінчився. Отже, модулі та екзамени вже за горами. До наступної сесії...*

*Після канікул в «А+Б» завітали знайомі студенти, які склали дотенні РЕКОМЕНДАЦІЇ в сесійний період. ЩОПРАВДА в цей час забуваються не лише настанови батьків, але й власне ім'я. В таких випадках може виручити почуття гумору і студентська винахідливість.*

*Назбиралося кілька корисних порад. Сьогодні ми друкуємо їх. Може вони допоможуть Вам у повсякденному житті – повідомте. Якщо є власні поради, кращі за ці, ми неодмінно надрукуємо. Призом стане портрет автора, який буде в «А+Б».*

### РЕКОМЕНДАЦІЇ СТУДЕНТАМ

- ✦ Будь стриманим. Отримавши «задовільно», не кидайся на шню викладачеві та не цілуй залікову книжку. Подумай, яким буде твій емоційний стан, коли побачиш у заліковці «добре» замість почутого «задовільно».
- ✦ Будь культурним. Якщо екзаменатор сам відповідає на питання твого білета,

не зупиняй його вигуками «Цілкою правильно! Я теж так думаю!» А вже викладач може попросити продовжити його думку...

✦ Будь самокритичним. Не запевняй педагога: «Такої лекції Ви нам не читали!» Достатньо лише скромно зауважити: «Цього я не встиг переписати з чужого конспекту».

✦ Будь оптимістом. Пришовши скласти фізику і дізнавшись, що сьогодні іспит з хімії, не впадай у розпач. Адже все ще попереду: й екзамен із фізики, і з хімії.

### РЕКОМЕНДАЦІЇ ВИКЛАДАЧАМ

✦ Будьте стриманими. Не кажіть студентові: «Я б на Вашому місці...». Коли б Ви були на його місці, то почувалися б не зовсім впевнено, досить-таки пригнічено, і вам говорили б те саме.

✦ Будьте об'єктивними. Коли студент цитує Ваші праці, не запитуйте у нього про Ньютона. Адже саме в цей момент для нього це зовсім не актуально.

✦ Не будьте прискіпливими. Якщо студент користується шпаргалкою, то це

ще не є свідченням недостатнього інтелекту, просто він загубив свій конспект.

ЮРІЙ та АНДРІЙ,  
студенти

### УВАГА!

*Тому, хто зробить найдотенніший підпис під малюнком Єгора ФРОЛОВА неодмінно буде приз. Ним стане портрет автора підпису, який «А+Б» надрукує.*



Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури

«А+Б» Свідоцтво про реєстрацію: К1, №137 від 20.12.1995 р.

«А+Б»

Редактор - Ірина  
ГЕРАЩЕНКОВА  
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180,  
Повітрофлотський проспект,31,  
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.

Комп'ютерна верстка Ірена УДІНА  
Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж примірників. Безкоштовно